

[Formanden]

I skrivelse af 2. november meddeler ministeren for kulturelle anliggender, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Statens Kunstfond.
(Lovforslag nr. L 77).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Reguleringsbestemmelse).

(Lovforslag nr. L 84).

Forslaget går ud på at indføre en bestemmelse om fremgangsmåden ved den årlige regulering af den samlede bevilling til ungdomsydelse.

Reguleringen af bevillingen til ungdomsydelse skal efter forslaget følge samme retningslinjer som dem, hvorefter beløbet til ungdomsydelse hidtil er søgt reguleret på de årlige finanslove. Det samlede beløb til ungdomsydelse foreslås derfor fastsat ved at regulere bevillingen for det foregående finansår efter den forventede udvikling i antallet af 16- og 17-årige og med halvdelen af den procentvise forskel mellem de to forudgående januar-reguleringspristal.

Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser i forhold til den hidtidige praksis for regulering af bevillingen til ungdomsydelse på de årlige finanslove.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Mimi Jakobsen (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld.

(Beslutningsforslag nr. B. 29).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen.

(Lovforslag nr. L 76).

Ved fremsættelsen af forslaget til lov om råstoffer i folketinget i forrige samling oplyste miljøministeren, at det er vigtigt, at der gælder de samme bestemmelser for optagningen af råstoffer på søterritoriet og på kontinentalsoklen, idet det er de samme virksomheder, der indvinder inden for begge områder. Regeringen gav derfor tilsagn om, at kontinentalsokkelovens bestemmelser om optagning af råstoffer ville blive foreslået ændret, inden den nye råstoflov træder i kraft.

Bestemmelserne om indvinding fra havbunden af råstoffer som sand, grus, sten og ral findes i dag i to love. For søterritoriets vedkommende findes bestemmelserne i loven om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på havbunden fra 1972, mens reglerne om indvinding på kontinentalsoklen findes i kontinentalsokkeloven. Bestemmelserne, der administreres af miljøministeren, er i det væsentlige identiske. En indvindingstilladelse kan gives for et tidsrum af indtil 5 år. For kontinentalsokkelområdet er der dog en hjemmel for miljøministeren til at indføre en eneretsordning for optagning af råstoffer, der ikke gælder for søterritoriet.

Den nye råstoflov ændrer reglerne for optagning af råstoffer på søterritoriet. Efter ønske fra bl. a. erhvervsorganisationerne kan en indvindingstilladelse kun tilbagekaldes med et varsel på mindst 10 år. Loven indeholder endvidere en hjemmel for miljøministeren til at indføre en eneretsordning for optagning af råstoffer på søterritoriet. Lovens bestemmelser om optagning fra søterritoriet træder i kraft den 1. juli 1978 med undtagelse af bestemmelsen om en eneretsordning, der skal sættes i kraft ved en særlig lov.

Det foreliggende ændringsforslag bringer kontinentalsokkelovens bestemmelser om optagning af sand, grus, sten og ral fra kontinentalsoklen i overensstemmelse med de regler, der efter råstofloven skal gælde for optagning af råstoffer på søterritoriet.

Bestemmelsen i råstofloven om, at reglerne om eneretstilladelse sættes i kraft ved lov, foreslås dog ikke overført til kontinentalsok-

[Justitsministeren]

kelloven, hvor reglerne allerede er i kraft. Som anført i betænkningen over forslag til lov om råstoffer, afgivet af udvalget om fysisk planlægning den 12. maj 1977, vil en eneretsordning for søterritoriet ikke blive aktuel, før en kortlægning af råstofforekomsterne på havbunden er afsluttet. Dette vil formentlig også gælde for kontinentalsoklen, idet bestemmelserne administreres under ét, men det kan dog ikke udelukkes, at der inden da kan være behov for at meddele en enerestilladelse alene for sokkelområdet.

Det foreslås, at ændringsforslaget træder i kraft den 1. juli 1978 samtidig med den nye råstoflov.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om Statens Kunstfond.
(Lovforslag nr. L 77).

I § 8, stk. 3, i loven af 18. juni 1969 om Statens Kunstfond – således som denne bestemmelse er ændret sidst ved lov af 18. maj 1977 – er det bestemt, at loven optages til revision i folketingsåret 1977–78.

Ved gennemførelsen af 1969-loven blev fondets virksomhedsområde som en forsøgsordning udvidet med kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, og der blev åbnet mulighed for af fondets midler også at støtte andre former for kunstnerisk skabende virksomhed, som kunne sidestilles med de klassiske kunstarter, som var omfattet af loven. På dette grundlag og på grund af denne lovgivnings forholdsvis nye dato fandt man det hensigtsmæssigt, at folketinget fik lejlighed til efter en passende periode at overveje lovens virkninger på baggrund af indvundne erfaringer.

Loven har med de i 1969 gennemførte udvidelser i fondets virksomhedsområde virket i 8 år, og erfaringerne fra den forløbne tid er lagt frem for offentligheden dels i den betænkning, som det såkaldte Wechselmannudvalg afgav om Statens Kunstfond i efteråret 1976, dels i min skriftlige redegørelse til folketinget, som blev debatteret i tinget i april 1977.

Jeg skal derfor tillade mig at henvise til denne skriftlige redegørelse for så vidt angår de principielle spørgsmål omkring fondets virksomhed og fondets samfundsmæssige betydning og her blot kort nævne de ændringer, lovforslaget indeholder.

Som det fremgik af min redegørelse til folketinget, mener jeg ikke, at der er grund til at foretage afgørende ændringer i den gældende lov om Statens Kunstfond, og det foreliggende lovforslag indeholder da også kun justeringer i loven i overensstemmelse med de forslag, der blev nævnt i redegørelsen.

Da erfaringerne fra administrationen viser, at loven har virket til gavn for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, foreslås disse områder nu inddraget permanent under fondet, ligesom bygningskunsten foreslås inddraget på lige fod med de andre klassiske kunstarter, der støttes af fondet. Dette sidste betyder en ændring i forhold til den gældende lov, hvor bygningskunsten er omfattet af bestemmelsen om de andre former for kunstnerisk skabende virksomhed. Som konsekvens heraf foreslås oprettet endnu et udvalg under fondet. Samtidig ophæves bestyrelsens bevilgende funktion, idet administrationen af støtten til andre former for kunstnerisk skabende virksomhed henlægges til udvalgene. Fondets repræsentantskab foreslås udvidet med 2 medlemmer.

Som det også blev nævnt i min redegørelse, foreslås de livsvarige ydelser til kunstnere på finansloven ændret, således at hædersgaverne afvikles og erstattes af statsydelse, der så til gengæld forhøjes fra de nuværende ca. 23.700 kr. til ca. 35.500 kr. Samtidig foreslås ydelserne indtægtsreguleret, således at kunstnere med betydelige indtægter kun får udbetalt en minimumsydelse. Efter den foreslåede nyordning vil en kunstner med en indtægt, der overstiger 90.000 kr., få reduceret sin ydelse med 75 pct. af den overskydende indtægt. Det betyder, at en kunstner, hvis indtægt overstiger ca. 130.000 kr., kun vil få udbetalt en minimumsydelse, som i dag udgør ca. 5.900 kr.

Med disse ændringer mener jeg at man opnår en tilfredsstillende ordning, der imødegår den kritik, der har været af, at disse ydelser efter den gældende ordning blev udbetalt uden hensyn til kunstnernes indtægter, og som samtidig bevarer ordningens værdi